

man overholde den, og ligeledes skal man yde dem, man er en Modstander af, Næstfærdighed, selv om de have været med baade overfor den arbitrære Myndighed og overfor Vand- og Brødstraffen og overfor Bøiestrafen at gaa med til Noget, som jeg i allerhøieste Grad maa misbillige, hvilket jeg allerede dengang gjorde, og jeg har ingen Grund til at lade være med det den Dag idag. Naar der altsaa henvises til § 32 for at trække Soldaterne, som blive dømt i Genhold til denne Paragraf, i en saadan Slave- dragt og stille dem offentlig til Skue og lade dem gaa som Skumpelsfud med sort Rokarde, ikke just paa Huen, men over hele Kroppen, maa jeg spørge: Er der da skjellig Grund til under Henvisning til § 32 at anordne en saadan Slave- dragt? Nu vil jeg da bede om Tilladelse til at oplæse denne Paragraf, thi det forekommer mig saa deilig at have den i Tidenden ved Siden af den omtalte Resolution, thi saa kunne ærede Medlemmer, som ikke ere tilstede her idag, se, hvorledes baade Paragrafen og Resolutionen ser ud. Denne Paragraf lyder saaledes:

„Har en menig Krigsmand under sin første samlede Tjenestetid været straffet mindst 5 Gange med Fængsel, svarende til 60 Dages Bagtarrest, og deraf mindst 1 Gang ved Krigsretssdom paa Foranledning af vedkommende Jurisdiktionschef“ — her kommer igjen disse Jurisdiktionschefer, som jo have en saa almindelig Myndighed i denne Straffelov, frem — „kan Krigsretten, naar har atter tiltales for denne, efter noie Overveielse af hans Forsejlers Bestaaffenhed og samtlige øvrige Omstændigheder, om fornødent idømme ham som Tillægsstraf, at han fjernes fra sin Afdeling. Han bliver da i sin resterende Tjenestetid, denne beregnet saaledes, at han eventuelt betragtes som forlods udtagen til fortsat Tjeneste, at anvende til Krigsmagtens Nytte efter Krigsbestyrelsens nærmere Bestemmelse, dog at saadanne Individuer ikke samles i særlige Straffeafdelinger.

Viser den, hvem sliq Dom er overgaaet, under denne særlige Tjeneste Flib og god Opsørjel, kan han efter 2 Maaneders straffri Tjeneste paa Jurisdiktionschefens Kjendelse atter sættes tilbage til den Afdeling, ved hvilken han har tjent, og bliver han der at behandle som hørende til den Aldersklasse, ned hvilken han første Gang er mødt. Forser han sig derefter paany, bliver han paa Jurisdiktionschefens Kjendelse at afgive til den særlige Tjeneste, hvortil Krigsbestyrelsen maatte bestemme ham, og han er da udelukket fra i Fremtid at kunne vende tilbage til sin Afdeling.“

Jeg finder ikke Noget, hverken om Slave- dragt eller graameleret Næde eller sort Omklapning osv. i denne Paragraf; der henvises kun til, at Vedkommende kan fjernes fra sin Afdeling. Vi vide Alle, at der i sin Tid var stor Forhandling, om der skulde være særlige Straffekompanier eller ikke. Maa jeg nu her først indskyde den Bemærkning for de ærede Medlemmer, der muligvis ikke have læst § 32 før, at Jurisdiktionscheferne, altsaa Bataljonskommandørerne (Stemmer: Regimentscheferne!), naa ja, Obersterne bliver det jo dog . . . have næsten almagtig Myndighed overfor disse Folt. Saa siger jeg, at det kan være, at den hviiterede Minister vil sige: Der staar ikke Noget i denne Paragraf om, hvorledes Hæren skal klædes og uniformeres; det er en rent administrativ Sag; der har Administrationen Lov til at gjøre og lade, som den vil, og derfor besjfer det Jngenting, at der Jngenting findes om den Sag i § 32, saaledes som den jo er oplæst. Dertil vil jeg sige: Nu maa den hviiterede Minister gjennemlæse Alt, hvad der staar om denne Sag i Tidenden, han maa gjennemlæse Betænkningen, han maa gjennemlæse Loven fra Ende til anden, og han vil dog ikke, tror jeg, finde en eneste Anthydning af, at noget Saadant kunde biliges. Han vil endog saa finde, at da det den Gang blev udtalt, at noget Saadant kunde blive Tilfældet, blev der protesteret fra anden Side, navnlig fra dem, der førte Straffeloven igjennem, og der blev sagt, at det kunde der ikke være Tale om. Jeg kan altsaa ikke indse, hvorfra den hviiterede Minister henter sin Berettigelse, naar han virkelig tror sig berettiget til i Genhold til denne § 32, som der er henvist til, at iflæde dem, der blive straffede i Genhold til denne Paragraf, en saadan Slave- dragt. Der kunde naturligtvis være god Anledning til, og jeg har den største Lyft dertil, at komme dybere ind paa Straffeloven og den Maade, hvorpaa den hviiterede Minister optræder ligeoverfor Befalingsmænd, naar de skulle straffes; han læser da Loven paa en ganske anden Maade; det forekommer mig, at saa læses Loven paa en helt anden Maade fra de overordnede Myndigheders Side, thi saa støves der omkring i alle Straffelovens Hjørner og Kanter for om muligt at hitte den allerbilligste Straf og lade Vedkommende løbe med den. Ja, det hænder vel endog, at Vedkommende faar en Titel bagefter, naar han kommer ud af Arresten; men selvfølgelig kan jeg ikke nu komme dybere ind paa en Forhandling om den militære Straffelovgivning osv. Jeg skal derfor indskrænke mig til at spørge den hviiterede Minister: Hvordan kan denne Re-